

Om Ulslev

Indhold

Navnet Ulslev's oprindelse	1
Baronen:	1
Karens Mølle ved Ulslev strand	2
Palleshøj.....	3
Oplysninger om "Strandrækken" i Ulslev.	4

Navnet Ulslev's oprindelse

Sagnet fortæller at Ulslev har fået sit navn efter en høvding ved navn Ulf, hvis gravhøj ligger på Palleshøjs mark.

Baronen:

Hans Valthersen i Ulslev, en adelsmand, Baron af ukendt slægt, hvis segl viser et skjold med tre halvmåner over stjerne, tilskødede i 1554 en gård i Ulslev i Idestrup sogn, som han havde arvet efter sin mor, gården menes at være den, som nu Alfred Børresen har, den har matrikelnummer 1A og er beliggende Østersøvej 70. Ved udskiftningen var den nemlig frigård og berørtes derfor ikke af denne, og dens areal er der for heller ikke så stort som andres gårdes. Den er engang vundet på klør knægt, det foregik på den måde, at 3 adelsmænd sad og hyggede sig, så fik de lyst til at spille kort, men manglede en makker, så ville den ene have sin tjener til at hjælpe dem, men han undslog sig med den begrundelse, at han ikke havde noget at spille om, men så sagde adelsmanden at hvis han ville hjælpe dem med et spil, så måtte han, hvis han vandt over dem få hans gård i Ulslev, men hvis han tabte skulle han ingenting betale. Tjeneren gik ind derpå og han vandt, det var klør knægt der afgjorde spillet, adelsmanden stod ved sit ord og tjeneren var fra den dag fribonde . Det var ikke et sagn det var virkelighed.

Fortalt af Marie Jørgensen

Chr.d.9.kloster Nyk.f.

Karens Mølle ved Ulslev strand

I året 1880 sluttede fem husmænd ved Ulslev Strand sig sammen om at bygge en hollandsk vindmølle til afløsning af de gamle besværlige håndkværne. De fem var: Jens Madsen, Rasmus Jørgensen Jyde, Niels Jensen, Jens Olsen og Hans Larsen. Møllen blev bygget i skellet mellem Rasmus Jørgensens og Niels Jensens marker. Hans Larsen var stenhugger og satte grunden der var lavet af sten, der var hentet ved stranden. Kværnen var en 33 tommer rinsk sten. I juni måned 1880 ankrede kanonbåden „Marstrand“ op ud for kysten. Kaptajn C. O. Petersen gik i land og optog møllen til sømærke med navnet „Karens Mølle“. I 1913 købte H. Jørgensen Jyde møllen for ca. 200 kroner. De andre ejere havde fået elektricitet han benyttede møllen indtil 1937 hvor akselhovedet af kværnen knækkede. Møllen blev derefter brugt på ejendommen med elmotor. Møllen blev senere kaldt „Jydens Mølle“. I en storm i 1967 havarerede møllen totalt og derefter er der kun den stensatte grund tilbage.

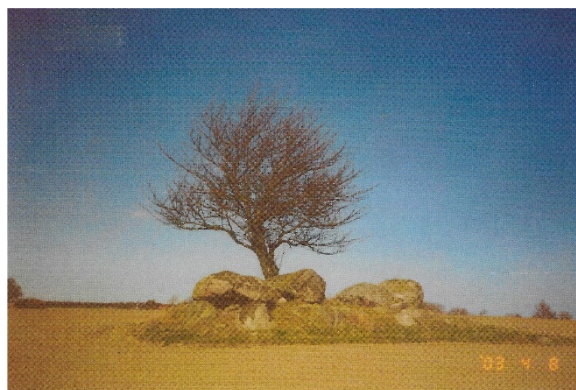
Palleshøj

På gården Palleshøjs marker i Ulslev ligger en kæmpehøj fra den yngre bronzealder for mellem 2500 - 3000 år siden. Det er „Palleshøj“. Højen har fået navn efter den slægt, der fæstede og siden ejede gården på hvis jordhøjen ligger.

Stendyssen består af to store liggsten, der hviler på tre sten der står på enden. Der er en indgang fra syd der blev benyttet ved

begravelse. Oprindeligt var disse sten omgivet af en fodkrans der bestod af en række mindre sten, der stod i en kreds med en bredde på tre til fire meter. I

1870'erne blev disse sten brugt af ejeren på „Palleshøj“, Edvard Asmus Frederik Schütt, til at bygge en svinestald af. Om højen fortæller sagnet også at en høvding der hed Ulf skulle være gravsat i Palleshøj. Denne Ulf skulle have givet navn til Ulslev

Oplysninger om "Strandrækken" i Ulslev.

I attenhundredtallet, formodentlig i forbindelse med udflytningen, oprettedes i Ulslev langs med stranden en række af sytten små husmandsbrug på tre tønder land (ca. 1, 6 hektar).

Tanken med disse små brug var, at gårdene kunne have stabil arbejdskraft til sæsonarbejde vedrørende høst af korn og roer og at de derboende familier kunne supplere deres indtægt af de små brug med lidt fiskeri ind imellem. Man fik tilkendt "Ålegårdsret" d.v.s. fiskeri med bundgarn. Fiskeri har der dog ikke været drevet ret meget af, da den tids træbåde ikke kunne holde til at ligge på stranden.

De fleste af husene var lagt to og to ved siden af hinanden, hvilket havde visse fordele, så som at man de fleste steder havde fælles brønd. der blev også oprettet et antal vindmøller muligvis fire, placeringen af disse vindmøller kender jeg ikke, men nogen af dem var lagt tættere på stranden end den kampestensgrund der står tilbage, som den sidste rest efter møllerne. Møllen der har stået på den tilbageværende grund, har været brugt til at male korn med indtil ca. 1940, og har derefter stået ubenyttet hen indtil en storm væltede den i 1967. Denne mølle har også været sømærke, og som sådan været indtegnet på søkortene indtil den forsvandt.

For at undgå at området blev bygget til med Sommerhuse, blev der rejst en fredningssag, og i 1968 fredes området, således at offentligheden sikres adgang til veje og stier, samt ophold på Strandbredden.

I forbindelse med fredningen blev der lavet en bestemmelse om, at et antal mindre træhuse der lå neden for klinten, (placeringen kan ses på kortet) og som blev brugt som sommerhuse skulle fjernes. Disse sommerhuse som havde ligget der siden ca. 1936 i et antal på ca 10, var enten opført på pæle eller på mindre afsatser neden for klinten, hvorefter der endnu findes et par stykker. Ved fredningen i 1968 var der kun otte af disse huse tilbage, resten var enten flyttet eller bortskyllet af vandet. Selve klinten har igennem de år jeg har kendt den undergået en del forandringer. Nogle steder har klinten været så skrå at kreaturer har kunnet græsse, der har også været mange flere veje og stier ned til stranden.

Nu er der ingen af de oprindelige ejendomme, der drives som selvstændige landbrug selvom man i 1947 lavede en jordfordelingsplan, der gav de på det tidspunkt tilbageværende ejendomme et lidt større jordtilliggende.

Dette er fortalt af Poul Nielsen som havde sin barndom på Strandvejen 13 og senere drev Strandvej nr. 11 fra 1959 til 2001 som landbrug